

“ଏକ ରାଜ୍ୟ, ଏକ ଧର୍ମ, ବିଧି-ବିଧାନ ଏବଂ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସ୍ଥାପନା ସମୟରେ ନିଜକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ବିଶ୍ୱ ପରିବର୍ତ୍ତକ ହୁଅ”

ଆଜି ବାପଦାଦା ଚାରିଆଡ଼ର ନିଜର ରାଜକୁମାର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ପରମାତ୍ମା ଦୁଲାର ଅର୍ଥାତ୍ ପରମାତ୍ମା ସ୍ନେହ କୋଟି କୋଟିଟଙ୍କ ଭିତରେ କାହାକୁ କାହାକୁ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏହିଭଳି ପରମାତ୍ମା ଦୁଲାର ଆଧାରରେ ସ୍ନେହରେ ବାପଦାଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ତିନୋଟି ସିଂହାସନର ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ହେଲା ସ୍ୱାଧୀନତା ଅଧିକାରର ଭରତୀୟ ରୂପୀ ସିଂହାସନ, ଦ୍ୱିତୀୟରେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ହୃଦୟ ସିଂହାସନ ଏବଂ ତୃତୀୟରେ ହେଲା ବିଶ୍ୱର ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରର ସିଂହାସନ, ଏହି ତିନୋଟିଯାକ ସିଂହାସନ ବାବା ନିଜର ସ୍ନେହୀ ତଥା ଗେହ୍ଲା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ତିନୋଟିଯାକ ସିଂହାସନର ସମୃଦ୍ଧି ସର୍ବଦା ରହୁଥିବା କାରଣରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ଭିତରେ ଆତ୍ମିକ ନିଶା ରହୁଛି । ତେଣୁ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଦେଖି ଖୁସିରେ ରହୁଛ ନା! ମନ ଭିତରେ ସ୍ୱତଃ ଭାବରେ ଏହି ଗୀତି ବାଜିବାରେ ଲାଗିଛି ଯେ ବାଃ ବାବା ବାଃ! ଏବଂ ବାଃ ମୋ’ର ଭାଗ୍ୟ ବାଃ! ଯାହା ସ୍ୱପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ନଥିଲା, ତାହା ଆମକୁ ବାସ୍ତବିକ ଜୀବନରେ ମିଳିଗଲା । ସିଂହାସନ ସହିତ ବାପଦାଦା ଏହି ସଂଗମସ୍ଥରେ ଡବଲ ମୁକୁଟ ଦ୍ୱାରା ଉଡିବା କଳାର ଅନୁଭବୀ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନଙ୍କର ଏହି ଡବଲ ମୁକୁଟଧାରୀ ସ୍ୱରୂପକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି - ଗୋଟିଏ ହେଲା ପବିତ୍ରତା ରୂପୀ ରାଜକୀୟତାର ମୁକୁଟ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟଟି ହେଲା ସେବାର ଦାୟିତ୍ୱର ମୁକୁଟ ।

ବାପଦାଦା ଆଜି ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନଙ୍କର ପୁରୁଷାରଥର ବେଗକୁ ଚେକ୍ କରିଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା! ସମୟର ଗତିକୁ ତ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଦେଖୁଛ ଏବଂ ଜାଣୁଛ ମଧ୍ୟ ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଦେଖୁଥିଲେ ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଛି, ନିଜର ରାଜ୍ୟର, ଭବିଷ୍ୟତ ପ୍ରାପ୍ତିର, ତେବେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ତୁମମାନଙ୍କର ସଂସ୍କାର ଯାହାକି ସ୍ୱାଭାବିକ ନେତର ରୂପରେ ରହିବ ସେଗୁଡିକ ଏବେଠାରୁ ବହୁତ କାଳର ସଂସ୍କାର ରୂପରେ ଅନୁଭବ ହେବା ଉଚିତ୍ କାହିଁକି ନା ତୁମମାନଙ୍କର ନୂତନ ସଂସ୍କାର ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଏହି ନୂତନ ସଂସାରର ନିର୍ମାଣ ହେଉଛି । ତେଣୁ ନୂତନ ସଂସାରର ଯେଉଁ ସବୁ ବିଶେଷତା ଗୁଡିକ ରହିଛି ତା’କୁ ଅନୁଭବ କରୁଛ ନା! ଆମ ରାଜ୍ୟରେ କ’ଣ କ’ଣ ସବୁ ଥିବ, ଏହାର ନିଶା ରହିଛି ନା! ତୁମର ଦିଲ୍ ତ କହୁଛି ନା, ଆମର ରାଜ୍ୟ ବା ଆମର ନୂଆ ସଂସାର ଆସିଲା କି ଆସିଲା । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଦେଖୁଥିଲେ ଯେ ନୂତନ ସଂସାରରେ ଯାହା ସବୁ ବିଶେଷତା ଗୁଡିକ ରହିବ ସେଗୁଡିକ ପିଲାମାନଙ୍କର ପୁରୁଷାରଥୀ ଜୀବନରେ କେତେ ପରିମାଣରେ ପ୍ରକଟ ହେଲାଣି! ଜାଣିଛ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ନୂତନ ସଂସ୍କାର ଏବଂ ନୂତନ ସଂସାରର ବିଶେଷତା ଗୁଡିକ କ’ଣ ହୋଇ ଥିବ! ସମସ୍ତଙ୍କ ରୂପରେ ନୂତନ ସଂସାରର ବିଶେଷତା ଗୁଡିକ ତ ପ୍ରକଟ ହୋଇସାରିଛି ନା! ଜାଣିଛ ନା! ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛ ଏବଂ ଜାଣିଛ ମଧ୍ୟ ତେବେ ପ୍ରଥମ ବିଶେଷତାଟି କ’ଣ? ଏବେ ଚେକ୍ କର ଯେ ନୂତନ ସଂସାରର ସର୍ବ ବିଶେଷତା ଗୁଡିକ ମୋ’ ଭିତରେ କେତେ ମାତ୍ରାରେ ପ୍ରକଟ ହୋଇସାରିଛି । ଏଥିରେ ମୁଖ୍ୟ ବିଶେଷତାଟି ହେଲା ଏକ ରାଜ୍ୟ । ତେଣୁ ଏକ ରାଜ୍ୟ ସେଠାରେ ଯେପରି ସ୍ୱତଃ ହିଁ ହୋଇଥାଏ, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ରାଜ୍ୟ ନଥାଏ, ସେହିପରି ନିଜର ସଂଗମସ୍ଥରୀ ଜୀବନରେ ଦେଖ ତୁମ ଜୀବନରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ରାଜ୍ୟ ଅଛି ତ? ନା କେବେ କେବେ ଅନ୍ୟର ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଉଛି? ଯଦି ତାଲୁ ତାଲୁ ସ୍ୱର ରାଜ୍ୟ ସହିତ ମାୟାର ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ତାଲୁ ତେବେ କ’ଣ ଏକ ରାଜ୍ୟର ସଂସ୍କାର ଅଛି ବୋଲି କୁହାଯିବ? ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ ସହିତ ଆଉ ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ ତାଲୁ ନାହିଁ ତ? ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତର ରାଜ୍ୟ ତାଲୁ, ନା କେବେକେବେ ମାୟାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭାବ ରହୁଛି? ତୁମ ମନ ଉପରେ ମାୟାର ରାଜ୍ୟ ତାଲୁ ନାହିଁ ତ? ତେଣୁ ଏଗୁଡିକୁ ଚେକ୍ କର । ଏହି ସବୁ କଥା ଆଧାରରେ ନିଜର ଚାର୍ଟକୁ ଚେକ୍ କର । ଏବେ ସଂଗମସ୍ଥରେ ଏକମାତ୍ର ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ତାଲୁ, ନା ମାୟାର ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ କାମ କରୁଛି? କେବେ ଚେକ୍ କରିଛ? ଏବେ ଏବେ ଚେକ୍ କର । ନିଜର ଚାର୍ଟକୁ ତ ଦେଖୁଛ ନା! ଯଦି ଏବେ ପରମ୍ପରା ମଧ୍ୟ ଦୁଇଟି ରାଜ୍ୟ ତାଲୁ ତେବେ ଏକ ରାଜ୍ୟର ଅଧିକାରୀ କିପରି ହେବ? କ’ଣ ଶ୍ରୀମତ ସହିତ ମାୟାର ମତ ମଧ୍ୟ ମିଶିଯାଉଛି କି? ସେହିପରି ଏକ ଧର୍ମ ମଧ୍ୟ ଅଛି ତ? ଯଦି ଏକ ରାଜ୍ୟ ଥିବ ତେବେ ଏକ ଧର୍ମ ନିଶ୍ଚିତ ଥିବ । ତେବେ ଧର୍ମ ଅର୍ଥାତ୍ ଧାରଣା । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ଧାରଣା କ’ଣ? ପବିତ୍ରତାର ଧାରଣା । ତେଣୁ ଚେକ୍ କର - ସର୍ବଦା ମନ-ବଚନ-କର୍ମ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଏବଂ ସଦାକାଳର ପବିତ୍ରତାର ନେତର ନ୍ୟାୟରାଜ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱାଭାବିକ ହୋଇଗଲାଣି ତ? ସେଠାରେ ଯେପରି ନିଜର ରାଜ୍ୟରେ ପବିତ୍ରତା ରୂପୀ ସ୍ୱଧର୍ମ ସ୍ୱତଃ ହିଁ ରହିଥିବ ସେହିଭଳି ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ରତାର ଧାରଣା ସ୍ୱାଭାବିକ ନେତର ହୋଇଗଲାଣି ତ? କାହିଁକି ନା ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ତୁମମାନଙ୍କର ଅନାଦି ସ୍ୱରୂପ ଏବଂ ଆଦି ସ୍ୱରୂପ ପବିତ୍ରତା ଅଟେ । ତେଣୁ ଚେକ୍ କର ଯେ ଏକ ଧର୍ମ ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ରତା ସ୍ୱାଭାବିକ ଅଟେ ତ? କାରଣ ଯାହା ନେତରରେ ପରିଣତ ହୋଇଥାଏ ନ ତାହିଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା କାମ କରିଥାଏ । କାହିଁକି ନା କେତେକ ପିଲା ଯେତେବେଳେ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କରୁଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ କ’ଣ କହୁଛନ୍ତି ଜାଣିଛ? ବହୁତ ମିଠା ମିଠା କଥା କହିଥାଆନ୍ତି, କୁହନ୍ତି ମୁଁ ତାହୁଁ ନାହିଁ ଯେ କିନ୍ତୁ କେବେ ମନ ଭିତରେ, କେବେ ବାଣୀରେ କିଛି ନା କିଛି ଅପବିତ୍ରତାର ଅଂଶ ପ୍ରକଟ ହୋଇଯାଉଛି । ଯେହେତୁ ବହୁତ ଜନ୍ମର ସଂସ୍କାର ରହିଛି

ସେଥିପାଇଁ ଏହିଭଳି ହୋଇଯାଉଛି । ତେଣୁ ଏକ ଧର୍ମର ଅର୍ଥ ହେଲା ପବିତ୍ରତାର ଧାରଣା ତୁମର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନେତ୍ର ହୋଇଯାଉ । ଯଦିଓ ବାଣୀରେ ମଧୁସ୍ବେଦ ବେଳେ ବେଳେ ଆବେଶ ଅର୍ଥାତ୍ କରୋଧର ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅଂଶ ପ୍ରକଟ ହୋଇଯାଉଛି, କହୁଛନ୍ତି ଏହା କରୋଧ ନୁହେଁ, ଟିକିଏ ଆବେଶ ଆସିଗଲା, କେବେ ଆବେଶର ଅର୍ଥ କ'ଣ? ତାହା ତ କରୋଧର ସନ୍ତାନ ହିଁ ଅଟେ । ତେଣୁ ଏକ ଧର୍ମର ସଂସ୍କାର ଆଉ କେବେ ତୁମର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ହେବ । ତେଣୁ ଚେକ୍ ମଧୁସ୍ବେଦ କର କିନ୍ତୁ ଚେକ୍ କରିବା ସହିତ ବାବାତ୍ମକ ଦ୍ଵାରା ମିଳିଥିବା ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସାହାଯ୍ୟରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଚେଷ୍ଟା ଅର୍ଥାତ୍ ପରିବର୍ତ୍ତନ ମଧୁସ୍ବେଦ କର । ଏବେ ତ ପୁଣି ବି ବାପଦାଦା ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ସାବଧାନ କରାଇ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ବି ଯଦି ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଚେକ୍ କରି ଚେଷ୍ଟା କରିବା ପାଇଁ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବ ତେବେ କିଛିଟା ସମ୍ଭାବନା ଅଛି କିନ୍ତୁ ଆଉ କିଛି ସମୟ ପରେ ଅଗାଧ ଲୋଭ ଅର୍ଥାତ୍ ଅତି ବିଳମ୍ବର ବୋରୁ ଲାଗିଯିବ । ସେତେବେଳେ ଆଉ କହିବ ନାହିଁ ଯେ ବାବା ତ ଆମକୁ ଜଣାଇ ନଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାର ସମୟ ତ ବିତିଗଲାଣି କିନ୍ତୁ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥର ସମୟ ଏବେ ମଧୁସ୍ବେଦ ଅଛି । ତେଣୁ ଚେକ୍ କର କିନ୍ତୁ କେବଳ ଚେକ୍ କର ନାହିଁ ତା' ସହିତ ଚେଷ୍ଟା ମଧୁସ୍ବେଦ କରିନିଅ । କେହି କେହି ଚେକ୍ ମଧୁସ୍ବେଦ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ନିଜକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ ଚେକ୍ ଏବଂ ଚେଷ୍ଟା ଉଭୟ ଏକା ସାଥୀରେ ହେବା ଦରକାର କାହିଁକି ନା ତୁମମାନଙ୍କର ସ୍ଵାମୀ ବା ମହିମା କ'ଣ ଅଟେ? ତୁମର ଉପାଧି କ'ଣ ଅଟେ? ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ଅଟ, ନା କେବଳ ଶକ୍ତିବାନ ଅଟ? ଯେଉଁମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ଅଟୁ ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ (ସମସ୍ତେ ହାତ ଉଠାଇଲେ) ଆଉଛା! ତେଣୁ ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ଅଟ ତ! ତେବେ ଅଭିନନ୍ଦନ କିନ୍ତୁ ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ହୋଇ ମଧୁସ୍ବେଦ ନିଜକୁ ଯଦି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରୁ ନାହିଁ ତେବେ କ'ଣ କୁହାଯିବ? ନିଜର ହିଁ ସଂସ୍କାରକୁ ବା ନେତ୍ରକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଚାହିଁଲେ ମଧୁସ୍ବେଦ କରିପାରୁ ନାହିଁ ତେବେ କ'ଣ କୁହାଯିବ? ଏବେ ନିଜକୁ ପରାର ମୁଁ ମାଷ୍ଟର ଶକ୍ତିବାନ ଅଟେ, ନା ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ଅଟେ? ଯଦି ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ଆତ୍ମା ସଂକଳ୍ପ କରିବ ଯେ ମୋତେ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ ତେବେ ତ ହୋଇକରି ହିଁ ରହିଛି । ହୋଇଯିବ, ଦେଖିବା.... ଏଭଳି କେବେ ବି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏବେ ସମୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ତୁମମାନଙ୍କର ସ୍ଥିତି ଏହିଭଳି ହେବା ଦରକାର, ଯାହା ଭାବିଲ ସେହିଭଳି ସ୍ଵରୂପ ହୋଇଯାଉଥିବ ।

ଏବେ ନୂତନବର୍ଷ, ଅବସ୍ଥାକୃତ ବର୍ଷ ଆଗକୁ ଆସିବାକୁ ଯାଉଛି । ଅବସ୍ଥାକୃତ ପାଳନାକୁ ୪୦ ବର୍ଷ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ତେଣୁ ଅବସ୍ଥାକୃତ ପାଳନା ଏବଂ ବସ୍ତୁକୃତ ରୂପର ପାଳନାର ୭୨ ବର୍ଷ ପୂରା ହୋଇଗଲାଣି, ତେବେ କ'ଣ ଦୁଇ ଜଣ ଯାକ ପିତାତ୍ମକର ପାଳନାର ପ୍ରତିଦାନ ବାପଦାତାଙ୍କୁ ଦେବ ନାହିଁ? ଟିକିଏ ଚିନ୍ତା କର ଆମକୁ ପାଳନା କ'ଣ ମିଳୁଛି ଏବଂ ବାସ୍ତବିକ ସ୍ଥିତି କ'ଣ ଅଛି? ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଅବହେଳାପଣ ଆ ଏବଂ ରାଜକୀୟ ଆଳସ୍ୟ ଏବେ ବି ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ରହିଛି । ତେବେ ରାଜକୀୟ ଆଳସ୍ୟ ହେଲା - ହୋଇ ହିଁ ଯିବ.... ନିର୍ଗତି ହୋଇଯିବୁ... ନିର୍ଗତି ପହଞ୍ଚିଯିବୁ.... ଏବଂ ଅବହେଳାପଣ ଆଉ ଲକ୍ଷଣ ହେଲା - କରୁଛି ତ.... କରିବାକୁ ତ ପଡ଼ିବ ନିର୍ଗତି.... ହେବ ତ ନିର୍ଗତି.... ତ...ତ...ତ... ଏହା ତ ନିର୍ଗତି ହୋଇଯିବ.... ନିର୍ଗତି କରିବାକୁ ହେବ.... ଏହି କାରଣରୁ କହିବାରେ ଏବଂ କରିବାରେ ଫରକ ଆସିଯାଉଛି । ତେବେ ବାପଦାଦା ଗୋଟିଏ ଦୃଶ୍ୟକୁ ଦେଖି ମୁରୁକି ହୁଏଛନ୍ତି, ତାହା ହେଲା - ଯଦି ଇଏ ଏହିଭଳି ହୋଇଯିବ ନା.... ଯଦି ଇଏ ଏହିଭଳି କରିଦେବ ନା.... ତେବେ ମୁଁ ମଧୁସ୍ବେଦ ବହୁତ ଭଲ ଆଗକୁ ବଢ଼ିପାରିବି । ଏହିଭଳି ଅନ୍ୟକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ମନୋବୃତ୍ତି ରଖୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସ୍ଵପରିବର୍ତ୍ତନର ମନୋବୃତ୍ତି କେଉଁଠି କେଉଁଠି କମ୍ ହୋଇଯାଉଛି । ତେଣୁ ଏବେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାର ମନୋବୃତ୍ତିକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର । ଯଦି ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ଵର ବିଶେଷତାକୁ ଦେଖ । ଏହିଭଳି ତ ହୋଇ ଆସୁଛି, ଏହିଭଳି ତ ଚାଲି ଆସୁଛି.... ଏମାନେ ବି ତ କରୁଛନ୍ତି... ଏହିଭଳି ଭାବନାକୁ କମ୍ କର । ନିଜକୁ ଦେଖ ଏବଂ ବାବାତ୍ମକ ସମମୁଖରେ ରଖ, ବାକି ଯିଏ ବି ହେଉ, ଚାହେଁ ମହାରଥୀ ହୋଇଥାଉ, ଚାହେଁ ମଝି-ମଝିଆବାଲା ହୋଇଥାଉ ସମସ୍ତେ ନିଜର ପୁରୁଷାର୍ଥରେ କୌଣସି ନା କୌଣସି କମୀକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ନିଜର ଦୁଇ ଜଣଯାକ ପିତାତ୍ମକୁ ହିଁ ଦେଖ, ବ୍ରହ୍ମପାବାତ୍ମକୁ ଦେଖ, ଶିବବାବାତ୍ମକୁ ଦେଖ । ଯେହେତୁ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜର ହୃଦୟ ସିଂହାସନ ଉପରେ ବସାଇଛନ୍ତି । ଏବଂ ତୁମେମାନେ ମଧୁସ୍ବେଦ ନିଜର ହୃଦୟ ରୂପୀ ସିଂହାସନ ଉପରେ ବାବାତ୍ମକୁ ବସାଇ ଦେଇଛ ଏବଂ ତୁମର ସ୍ଵଳୋଗାନ ମଧୁସ୍ବେଦ ରହିଛି ସି ଫାଦର ଅର୍ଥାତ୍ ପିତାତ୍ମକୁ ଦେଖ । ସୀ ସିଷ୍ଟର, ସୀ ବ୍ରଦର ଏହିଭଳି ସ୍ଵଳୋଗାନ ତ ନାହିଁ ନା । ତେବେ କିଛି ନା କିଛି କମୀ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ଵର ଭିତରେ ନିର୍ଗତି ରହିଛି, ସେଥିପାଇଁ ଯଦି ଅନ୍ୟକୁ ଦେଖିବାର ଅଛି ତେବେ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ଵର ବିଶେଷତାକୁ ଦେଖ, ସେମାନେ ଯେଉଁ କମୀ, କମଜୋରୀ ଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ଭିତରୁ ବାହାର କରୁଛନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖ ନାହିଁ । ଦ୍ଵିତୀୟ କଥା ହେଲା - ତେଣୁ ନିଜର ରାଜ୍ୟରେ, କ'ଣ ନିଜର ରାଜ୍ୟ ମନେ ଅଛି ନା! ଗତକାଳି ହିଁ ଥିଲା ଏବଂ ଆସନ୍ତାକାଳି ପୁଣି ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ତେଣୁ ତୁମ ରୂପରେ, ନୟନରେ ନିଜର ରାଜ୍ୟର ଦୃଶ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଆସିଯାଉଛି ନା! କେତେ ଥର ରାଜ୍ୟ କରିସାରିଛ? କେବେ ଗଣିଛ କି? ଅନେକ ଥର ରାଜ୍ୟ କରିସାରିଛ । କହିବା ମାତ୍ରକେ ଦୃଶ୍ୟ ସମମୁଖକୁ ଆସିଯାଉଛି । ନିଜର ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ରୂପ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟର ଦୃଶ୍ୟ, ତେବେ ନିଜର ରାଜ୍ୟରେ ଯେପରି ଲ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ଅର୍ଥାତ୍ ଆଇନ୍-ଗୁଡ଼ିକ ବସ୍ତବସ୍ଥା ଠିକ୍ ହିଁ ରହିଥାଏ କାରଣ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ଵର ଭିତରେ ଜ୍ଞାନର ସଂସ୍କାର ତ ରହିଛି ନା, ଜାଣିଛନ୍ତି ଲ କ'ଣ ଏବଂ ଅର୍ତ୍ତର କ'ଣ, ସେହିପରି ଏବେ ନିଜର ଜୀବନରେ ଦେଖ ବାବାତ୍ମକ ଅର୍ତ୍ତର ଅର୍ଥାତ୍ ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ ଚାଲୁଛ ନା କେବେ କେବେ ମାୟାର ଅର୍ତ୍ତର ମଧୁସ୍ବେଦ ଚାଲୁଛି? ଶ୍ରୀମତ ପରିବର୍ତ୍ତେ କେବେ ମନମତ ବା ପରମତ ଚାଲୁନାହିଁ ତ? ଏବଂ ତୁମର ଲ କ'ଣ ଅଟେ? ଲ ହେଲା ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ସମ୍ରାଟ, କୌଣସି ଚିନ୍ତା ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ତୁମ ନିକଟରେ ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତି ରହିଛି । ସେହିପରି ଏବେ ଚେକ୍ କର ସଂଗମସ୍ତର ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜନ୍ମରେ ମଧୁସ୍ବେଦ ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ତ? ଯାହା ସବୁ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି, ଏସବୁ ଯେପରିକି

ଉଗ୍ରବାନଞ୍ଜର ପ୍ରସାଦ ଅଟେ, ତେବେ ପ୍ରସାଦକୁ କେତେ ମହତ୍ତ୍ୱ ଦେଖାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବାଞ୍ଜଠାରୁ ଯେଉଁ ସବୁ ପ୍ରାପ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ତା'ର ମହତ୍ତ୍ୱ ଅଛି ତ? ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟ ମିଳୁଛି, ଅଧିକାର ମଧ୍ୟ ମିଳୁଛି ଏବଂ ପ୍ରସାଦ ମଧ୍ୟ ମିଳୁଛି । ତେବେ ଟେକ୍ କର - ଲ ଏବଂ ଅର୍ତ୍ତର, ଦୁଇଟି ଯାକରେ ସମ୍ପନ୍ନ ଅଟ ତ?

ବାପଦାଦା ଗୋଟିଏ କଥା ଦେଖୁଥିଲେ ଯେ ଅଧିକାଂଶ ପିଲାଞ୍ଜକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ମିଳିଛି, ସେହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଶକ୍ତିକୁ ଯଥା ସମୟରେ ଯଦି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇପାରିବେ ତେବେ କୌଣସି ମୋହନତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ଦେଖ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅନୁଭବ ଅଛି ଯେ କେବେ ବି ଯଦି ମାୟାଠାରୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ପରାଜୟ ହେଉଛି ତେବେ ତା'ର କାରଣ ସମସ୍ତେ ଭାଷଣରେ ମଧ୍ୟ କହୁଛ ଏବଂ କଲାସ ମଧ୍ୟ କରାଉଛ, ସେଥିରେ ଏହି କଥା କହୁଛ ଯେ ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ଉପରକୁ ମଧ୍ୟ ଉଠାଇଥାଏ ଏବଂ ତଳକୁ ମଧ୍ୟ ଖସାଇଥାଏ, ତେବେ ସେହି ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦକୁ ତ ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛ, ସମସ୍ତଙ୍କ ମନ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଆସିଗଲାଣି । ସେହି ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ହେଲା - “ମୁଁ” ଏବଂ ମୋ'ର । ଭାଷଣରେ କହୁଛ ନା, କଲାସ ବି କରାଉଛ ନା । ବାପଦାଦା ତୁମର କଲାସ ମଧ୍ୟ ଶୁଣୁଛନ୍ତି, କ'ଣ କହୁଛ? ତେଣୁ ଏବେ ଏହି ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର, ଯେତେବେଳେ ବି ମୁଁ ଶବ୍ଦ କହୁଛ, ମୁଁ ଅମୃତ ଅଟେ ବା ମୁଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ କିଏ? ଯେତେବେଳେ ବି ମୁଁ ଶବ୍ଦ କହୁଛ, କୌଣସି ନା କୌଣସି ସ୍ୱାମୀନ ତା ସହିତ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଆଣ, ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ଶବ୍ଦ କହିବା ମାତ୍ରେକେ ସ୍ୱାମୀନ ମନେ ପଡ଼ିଯାଉ । ସେହିପରି ମୋ'ର ଶବ୍ଦ କହିବା ସମୟରେ ବାବା ମନେ ପଡ଼ନ୍ତି । ଏହିଭଳି ସମ୍ପତ୍ତି ତୁମମାନଙ୍କର ସ୍ୱାଭାବିକ ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଯାଉ, କେବଳ ଏତିକି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିନିଅ । ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା ହେଲା ଯେତେବେଳେ କାହା ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କରେ ଆସୁଛ ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ମାୟା ଆସୁଛି, ଗୋଟିଏ ହେଲା ତୁମର ମନର “ଭାବ” ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ହେଲା “ଭାବନା” । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ବି ଭାବ ଶବ୍ଦ କହୁଛ ବା ଭାବୁଛ ସେତେବେଳେ ଆତ୍ମିକ ଭାବ ପ୍ରଥମେ ତୁମ ସମ୍ପତ୍ତି ଆସିଯାଉ ଏବଂ ଭାବନା ଶବ୍ଦ ସହିତ ଶୁଭଭାବନା ହିଁ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଆସୁ । ଏହିଭଳି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥକୁ ହିଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦିଅ । ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କର ଉପାଧି କ'ଣ? ବିଶ୍ୱ ପରିବର୍ତ୍ତକ । ତେବେ ବିଶ୍ୱ ପରିବର୍ତ୍ତକ ଆତ୍ମା କ'ଣ ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବ ନାହିଁ? ତେଣୁ ସମୟ ଅନୁସାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଶକ୍ତିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଦେଖ । ଯଦିଓ ପରେ ମନେ ପଡ଼ୁଛି କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସମୟ ବିତିଯାଉଛି ଏବଂ ମନ ଭଲ ଲାଗୁନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ନିଜର ମନ ଆପେ ଆପେ ଭାବୁଛି କିନ୍ତୁ ସମୟ ତ ବିତିଯାଇଛି ନା! ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ତୀବ୍ରଗତିର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି, କେବେକେବେ ନୁହେଁ । ଏମିତି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ତ ବହୁତ ସମୟ ଠିକ୍ ରହୁଛି, କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ତ ଶୁଣାଇସାରିଛନ୍ତି ଯେ ଅନତି ସମୟ ଉପରେ କୌଣସି ଭରସା ନାହିଁ । ଅତୀତକାଳ ଖେଳ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । କେତେକ ପିଲା ବାବାଞ୍ଜକୁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ମିଠା ମିଠା କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି ସମୟ ଯେତେବେଳେ ଟିକିଏ ଅତି ଆତକ୍ରମିକ ସେତେବେଳେ ତ ବୈରାଗ୍ୟ ଆସିଯିବ ନା, ତେଣୁ ବୈରାଗ୍ୟ ସମୟରେ ଆମର ପୁରୁଷାର୍ଥର ଗତି ଆପେ ଆପେ ତୀବ୍ର ହୋଇଯିବ, କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା କହିସାରିଛନ୍ତି ଯେ, ଏଥିପାଇଁ ବହୁତ ସମୟର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଦରକାର । ଯଦି ଅଳ୍ପ ସମୟର ପୁରୁଷାର୍ଥ ହୋଇଯିବ ତେବେ ପ୍ରାରବ୍ଧ ମଧ୍ୟ ସମୟ ପାଇଁ ହିଁ ମିଳିବ । ପୁରା ୨୧ ଜନ୍ମର ପ୍ରାରବ୍ଧ ମିଳିବ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦାଞ୍ଜର ତିନୋଟି ଶବ୍ଦକୁ ସବୁବେଳେ ମନେ ରଖିଥାଅ - ଗୋଟିଏ ହେଲା ଅତୀତକାଳ, ଦ୍ୱିତୀୟଟି ଏଭରରେଡି ଅର୍ଥାତ୍ ସଦାପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବା ଏବଂ ତୃତୀୟଟି ହେଲା ବହୁତ ସମୟ । ଏହି ତିନୋଟିଯାକ ଶବ୍ଦକୁ ସର୍ବଦା ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖିଥାଅ । କେବେ ବି, କେଉଁଠି ବି କାହାର ବି ଅନତି ସମୟ ଆସିଯାଇପାରେ । ଏବେ ଏବେ ଦେଖ କେତେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମା ଚାଲିଗଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ଜଣାଥିଲା କି, ସେଥିପାଇଁ ବହୁତ କାଳର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ, ଏହି ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥର ଜ୍ଞାନକୁ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ରଖ । ନିଜ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଜନ୍ମରେ ହିଁ ଆସିବି । କ'ଣ ଭାବିଛ? ପ୍ରଥମ ଜନ୍ମରେ ଆସିବାର ଅଛି ନା! ମଜା କେଉଁଥିରେ ଥିବ ବୋଲି ଭାବୁଛ? ପ୍ରଥମ ଜନ୍ମରେ ନା ଯେକୌଣସି ଜନ୍ମରେ ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ ଚଳିବ? ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ନିଜର ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ଜନ୍ମରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ସହିତ ମୋ'ର ମଧ୍ୟ ପାର୍ତ୍ତ ରହୁ । ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । (ସମସ୍ତେ ହାତ ଉଠାଇଲେ) ଆରୁ, ପ୍ରଥମରୁ ପାର୍ତ୍ତ ରହିବ? ହାତ ଦେଖି ତ ଖୁସି ହୋଇଗଲା । ତାଲି ବଜାଅ । ପ୍ରଥମ ଜନ୍ମରେ ଆସିବା ପାଇଁ ଅଭିନନ୍ଦନ, କିନ୍ତୁ..... କିନ୍ତୁର ଅର୍ଥ କ'ଣ କହିବୁ.... ନା କହିବୁ ନାହିଁ? ପ୍ରଥମରୁ ତ ଆସିବାକୁ ହିଁ ହେବ, ପୁଣି ଅନ୍ୟ କଥା କାହିଁକି କହିବୁ । ବହୁତ ଭଲ, ଯେତେ ଜଣ ବି ଆସିଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଜନ୍ମରେ ଆସିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଏଥିରେ ତାଲି ତ ବଜାଇଦେଲ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମ ଜନ୍ମରେ ଆସିବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ଦରକାର । ତେଣୁ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରିବାକୁ ହେବ, ଏହିଭଳି ଯାହାର ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ରହିଛି, ମୋତେ ତୀବ୍ର ବେଗରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ, ଚାହେଁ କିପରି ବି ବିଘ୍ନ ଆସିଯାଉ କିନ୍ତୁ ବିଘ୍ନ, ବିଘ୍ନ ହୋଇ ନ ରହୁ । ବିଘ୍ନ ବିନାଶକ ଆତ୍ମା ନିକଟରେ ବିଘ୍ନ ମଧ୍ୟ ବିଜୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯାଉ, କାହିଁକି ନା ତୁମେ ସମସ୍ତେ ବିଘ୍ନ ବିନାଶକ ଅଟ । ତୁମର ଉପାଧି କ'ଣ? ବିଘ୍ନ ବିନାଶକ ଅଟେ ନା । ତେଣୁ ବିଘ୍ନ ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ ଖେଳ ଖେଳିବା ପାଇଁ ଆସିବ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଦୂରରୁ ହିଁ ତାକୁ ଚିହ୍ନିଯାଅ, ସେ ତ ବହୁତ ରାଜକୀୟ ରୂପରେ ଆସିବ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ବିଘ୍ନ ବିନାଶକ ଆତ୍ମାମାନେ ତା'କୁ ଦୂରରୁ ହିଁ ଜାଣିଯିବ ଯେ ଏହା କେଉଁ ଖେଳ ହେଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଏହି କଥା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ସବୁ ପିଲାମାନେ ମୋ ସାଥୀରେ ଚାଲନ୍ତି । କେହି ପଛକୁ ନ ରହନ୍ତି । ବାପଦାଦାଞ୍ଜକୁ ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କ ବିନା ମଜା ଲାଗେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଦୃଢ଼ତାକୁ କେବେ ବି ଦୂରବଳ କର ନାହିଁ । ମୋତେ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । କେବେ ବି ତ ତ କରିବାର ନାହିଁ । କରିବି ତ, ଦେଖିବି ତ, ହୋଇଯିବ ତ, ଦେଖିବି ତ... ଏହିଭଳି କଥା କହିବାର ନାହିଁ । ଦୃଢ଼ତା ହିଁ ସଫଳତାର ଚାବୀ, ତେଣୁ ଏହାକୁ କେବେ ବି ହଜାଇବାର ନାହିଁ । ମାୟା ମଧ୍ୟ ବଡ଼ ଚତୁର ଅଟେ ସେ ମଧ୍ୟ ଚାବୀକୁ ଖୋଜି ବାହାର

କରିନେଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଚାବୀକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଯତ୍ନ ସହକାରେ ରଖ । ଆରକ୍ଷା!

ଚାରିଆଡ଼ର ଲଭଲୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଗେହଲୀ ଏବଂ ଲକୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଭାଗ୍ୟସ୍ବାନ ତଥା ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପଧାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ଭାବିବା ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟସ୍ତରେ କରୁଥିବା, କୁରିବା, ଦେଖିବା... ଏଭଳି ନୁହେଁ, ଭାବିବା ଏବଂ କରିବା, ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ନଷ୍ଟଟୋମୋହା ହେବାରେ, କେବଳ ସମ୍ବନ୍ଧର ମୋହ ନୁହେଁ, ନିଜର ଦେହ ଅଭିମାନର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ମୋହ ନଥିବ, ଏହିଭଳି ନଷ୍ଟଟୋମୋହା ଏଭରରେଡ଼ୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ଶ୍ରୀମତର ହାତ ସହିତ ହାତ ଦେଇ ସାଥୀରେ ଉଠୁଥିବା ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କ ସହିତ ନିଜର ରାଜ୍ୟକୁ ଆସୁଥିବା ଡୀର୍ଘ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଉଡ଼ିବାର କଳା ସମ୍ପଦନ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ବହୁତ ବହୁତ ଆଶୀର୍ବାଦ ଏବଂ ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ସ୍ୱୀକାର ହେଉ, ଏଥିସହିତ ବାଳକ ତଥା ମାଳିକ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ବରଦାନ:- ପରିବର୍ତ୍ତନ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦର ପାତ୍ର ହେଉଥିବା ବିଘ୍ନଦିତ୍ ଭବ ।
ଯଦି କେହି ତୁମର କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅପକାର କରୁଛି ତେବେ ତୁମେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ଅପକାରକୁ ଉପକାରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦିଅ, ଯଦି କେହି ନିଜର ସ୍ୱାଭାବ-ସଂସ୍କାର ରୂପରେ ପରୀକ୍ଷା ହୋଇ ତୁମ ସମ୍ପର୍କକୁ ଆସୁଛି ତେବେ ତୁମେ କେବଳ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ସମ୍ମୁଖି ଦ୍ୱାରା ଏହିଭଳି ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଦୟାଶୀଳ ହେବାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂସ୍କାର-ସ୍ୱାଭାବକୁ ଧାରଣ କରିନିଅ । ଯଦି କେହି ଦେହଧାରୀ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତୁମ ସମ୍ପର୍କକୁ ଆସୁଛି, ତେବେ ତା'ର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ତୁମେ ନିଜର ଆତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦିଅ । ଯଦି ଏହିଭଳି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଉପାୟଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣିଯିବ ତେବେ ସହଜରେ ବିଘ୍ନ ବିନାଶକ ହୋଇଯିବ । ତା'ପରେ ତୁମ ସମ୍ପର୍କରେ ଆସୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ତୁମକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବେ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ଅନୁଭବ ଗୁଡ଼ିକର ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଯିବ ତେବେ ତୁମର ଚେହେରାରେ ସୌଭାଗ୍ୟର ଝଲକ ଦେଖାଯିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥିତ ଇଶ୍ଵାର:- ଏକତା ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସର ବିଶେଷତା ଦ୍ୱାରା ସଫଳତା ସମ୍ପଦନ ହୁଅ । ଅନେକ ଦେଶ, ଅନେକ ଭାଷା, ଅନେକ ପ୍ରକାରର ରୂପ-ରଙ୍ଗ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦିଲ ଭିତରେ ଏକତା ଦେଖାଯାଉ କାହିଁକି ନା ଜଣେ ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟ । ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ ହିଁ ବୃକ୍ଷର ଶାଖା ଅଟ ଏବଂ ଜଗତ୍କର ହିଁ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲୁଛ । ତେଣୁ ଭିନ୍ନତା ଭିତରେ ଏକତା ଦେଖାଇବା, ବିଗିତି ଯାଇଥିବା କଥାକୁ ସଜାଡ଼ିବା, ଅନେକତା ଭିତରେ ଏକତା ଆଣିବା ହିଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ସେବା ଅଟେ । ଏହା ହିଁ ଚମତ୍କାରୀ ଅଟେ ଏବଂ ସଫଳତାର ଆଧାର ଅଟେ ।